నీ కళ్లను నమ్మకు

‘‘యెన్నాళ్లైంది నిన్ను చూసి చిత్రా. మనం బోజమ్ ఫ్రెండ్స్ కాకపోయినా చిత్రా! మరపురాని దానివే నువ్వు. యెక్కడన్నా కలుసుకుంటామేమోనని అనుకుంటూనే వుంటా. స్టేట్స్‌కి వెళ్లగలిగానని గర్వపడ్డాగానీ చిత్రా! తీరా వెళ్లి జాబ్‌లో చేరాక మన దేశమే బాగున్నదనిపించింది. లే ఆఫ్‌లతో ప్రాణం చాలుకొస్తుంది. పర్మనెంట్ వుద్యోగమనేది యివ్వరు. కాంట్రాక్టులే. స్టేట్సేమో అడ్వాన్స్‌డ్ భాగ్యవంతురాలే గానీ చిత్రా, అన్నీ గమనిస్తారు, రెస్ట్రిక్షన్సూ వుంటాయి. పైన పటారం లోపల లొటారం. అసలు జగమే మాయ’’ అలా వాగుతూ అన్ని వేపులా చూసింది బిందు. గోడకి వేలాడుతూ పోర్ట్రెయిట్ కంటబడింది. మనిషి చూపుల్ని కట్టేసేట్టున్నది ఫొటో.

‘‘ ఇదెవరి ముఖచిత్రం? చిత్రా! ఎక్సెలెంట్. పెళ్లాడావా? మనం ఉన్నత పాఠశాలలో చదువు వెలిగిస్తున్నప్పుడు, అది ఆడపిల్లల బడే, హాస్టల్లో వున్నాం. ‘పెళ్లాడను’’ అనేదానివి. నాగరత్నం సహాధ్యాయి నవ్వి ‘‘అలా బీరాలు పల్కే వాళ్లే త్వరగా కానిస్తారాపని’’ అనేది.

చిత్రాంగద రిఫ్రెష్‌మెంట్సున్న ట్రే బిందుకెదురుగా బల్లమీదుంచింది ‘‘పోనీ అలానే అనుకో. యెలా అనుకున్నా ప్రమాదం లేదు. జగమే మాయా అని నువే అన్నావు’’ అని తాను యెదురుగా కుర్చీలో కూచున్నది.

బిందు యెంతో యిష్టతతో తింటూ, బాదంగీర్ సిప్ చేస్తూ మూతి రుమాలతో అద్దుకుంటూ అన్నది ‘‘ఆడలేదా యేం? ఆ ఫొటోలో వున్న ఆఫీసర్ మొహంలో దర్పం, ఠీవీ, మూతి బిగింపులో పట్టుదల వెల్లడౌతున్నాయి. గెజిటెడ్ ఆఫీసరేనా? సివిల్? ఆర్మీ, నేవీ, ఎయిర్‌ఫోర్స్? యేది?’’ అని వాగుతూ కుకీస్ పూర్తి చేస్తూ బాదం పూర్తి చేస్తున్నది.

‘‘నీ కళ్లను నీవు నమ్మకు బిందూ. అవి బాగా మోసగిస్తాయి. నీరు పల్లమెరుగు నిజము దేముడెరుగు’’.

''నేను నీ వన్న దానితో యేకీభవిస్తాను. స్టేట్స్ మెరమెరలు నన్నలాగే మోసగించాయి. స్పార్క్లింగ్ డైమండ్స్ లాగా కనిపించి, చివరికవి ప్లాస్టిక్ పూసలూ స్టడ్సూ అని తేలింది. ప్లాస్టిక్ పూసలు గుచ్చుకుంటాయి కూడానూ. యెందుకలా అంటున్నానంటే చిత్రా! నమ్మవేమో! స్టాప్ అండ్ షాప్‌లో కౌంటర్ దగ్గరున్నా, డిష్‌వాషర్‌గా రెస్టారెంటులో పనిచేశా. బ్యూటీ పార్లర్‌లో అసిస్టెంటుగా, కొద్దిరోజులు అకౌంటెంట్‌గా పచారీ షాపులో, చివరికి చాకిరేవులో చాకలిలాగా గూడా పనిచేశా'' అని హాయిగా నవ్వింది బిందు.

''చాకిరేవంటే డ్రై క్లీనింగ్, వాషింగ్ మెషీన్, యిస్త్రీ చేసి సద్దియివ్వటం పెద్ద షాప్. అన్నీ మెషీన్లే. డిష్‌వాషర్ యెన్ని మెషీన్లున్నా మనిషి కావాలి. అన్ని జీవులలో దేవుడున్నట్లు'' అని మళ్లా నవ్వింది. ''గుర్తు తెలియకుండా ప్లాస్టిక్ కవర్ ధరించి వెళ్లచ్చు పన్లోకి. అప్లై చేస్తూనే వుండాలి. మంచి పే నచ్చిన జాబ్ అందగానే అందులో దూరేదాన్ని''.

కాలింగ్‌బెల్ వినపడగానే చిత్రా వెళ్లి గొలుసుతీసి తలుపు తీసింది. బహుశా ఆఫీసర్ వచ్చి వుండాలి అనుకున్నది బిందు. చిత్రా వచ్చి పక్కగా నిలబడింది. ఆరుగురు ఆఫీసర్లు లోపలికొచ్చారు. నవ్వు మొహాలు. వారిలో హబ్బీ ఆఫీసర్ని గుర్తించాలని కొద్దిగా కళ్లెత్తి చూసింది బిందు. ఫుల్ డ్రెస్. అందంగా ఆరోగ్యంగా వుండటమే గాక ఒకే యెత్తు. మంచిరంగు. ఒకడు పక్కనే తలుపులు తీసివున్న బెడ్‌రూమ్‌లో కెళ్తుంటే వాడినిద్దరనుసరించారు. అందమైన కర్టెన్ రెపరెపలాడింది.

మిగిలిన ముగ్గురు సంశయంలేక కుషన్ కుర్చీల్లో ఆసీనులైనారు. సీలింగ్ ఫాన్స్ తిరుగుతున్నాయి. అది డ్రాయింగ్ రూమ్. అద్దాల బీరువాలో పుస్తకాలు. పైన బొమ్మ.

చిత్రా ఫార్మల్‌గా ఇంట్రడ్యూస్ చేసింది.

'' ఈమె బిందు మాధవి. నా బాల్య సహాధ్యాయి. స్టేట్స్‌లో జాబ్. శలవు మీద వచ్చింది. చిన్ననాటి సహాధ్యాయులను చూడటం యిష్టం. మరొక సహాధ్యాయి వల్ల తెలుసుకుని నన్ను చూడవచ్చిందిప్పుడే'' అని బిందువంక చూసి

అక్కడున్న వారిని పరిచయం చేయబోతుండగా బెడ్‌రూమ్ నించి తక్కిన ముగ్గురూ వచ్చి ఆసీనులైనారు.

ఆఫీసర్ ఆకుపచ్చ నేతలుంగీ, రుద్రాక్ష అంచులున్నది కట్టి ముందు బొజ్జ మీదికి ముడికనబడేలా వేశాడు. దాని మీద బెల్టూ. చొక్కాలేదు. పసిమిమనిషి, నునుపైన మొహం బుగ్గలూ చెంపలూ, గడ్డం కోలగా వుంటుంది. మెళ్లో గొలుసన్నాలేదు. ఛెస్ట్ ఆకర్షిస్తున్నది. చిరుబొజ్జా. నవ్వుతూ, కళ్లు తిప్పుతూ, తల కదిలిస్తూ అన్నాడు.

''పరిచయాలు నే చేస్తాలే చిత్రా. లోపలికెళ్లి మింగుడు, తాగుడూ, బండిమీదమర్చి నెట్టుకురాపో. యేం లేకపోతే గబగబా యేదైనా చేసి తీసుకురా. అన్నీ ఇన్‌స్టెంట్ పాట్లాలేగా'' అని చేయి ఆడించాడు.

చిత్రా వెళ్లింది. బిందు ''వాడే హబ్బీ ఆఫీసర్'' అనుకున్నది.

''చిత్రా మాటలు మాకు వినబడినై మేడమ్. వీడు లక్ష్మీకాంతం. జనరల్ సర్జరీ. యెమ్మెస్. ప్రొఫెసర్'' అని తనపక్కనున్న మనిషిని చూపి '' ఈమె అక్వేరా అంటే మత్స్య గంధి. నర్స్ ట్రైనింగ్ యిన్‌స్టిట్యూట్ డైరెక్టర్ గోవన్''. మళ్లా మరొకరివంక చూస్తూ, '' ఈయన ప్రొఫెసర్ సీతాపతి. సీతా అని పిలుస్తాము. పలుకుతాడు. పతి అనేది తీసేసినా నొచ్చుకోడు. యమ్‌డి. ఛెస్ట్ డిసీజెస్ స్పెషలైజ్ చేశాడు''. మళ్లా రెండో పక్కనున్న ఆఫీసర్ వంక నవ్వుతూ చూసి, ''ఈమె యన్సీసీ కప్తాను. మారీడ్. భర్త ఆ విభాగంలో డాక్టరు. నాలుగో నెల కారీ చేస్తున్నది. యూనిఫామ్ మానేసి చీరా రవికా కట్టు. శలవు పెట్టు. యెటుపోయి యెటొస్తుందే అంటే వినదు'' అని నవ్వుతూ ''నల్లపై నాల్గు. కంటి అద్దాలూ వాడదు'' అంటుంటే గర్భిణీ ఆఫీసరు నొచ్చుకోక ''చింతామణిది వల్గర్ హ్యూమర్. ముసిలి కాన్పు అని చెప్తున్నాడు. వాళ్ల యిలవేల్పు పేరు పెట్టారు అమ్మా నాన్నా'' అని తానూ హాస్యమాడింది.

'' ఈయన హసన్. హెచ్ ఆర్ డి. అంటే సారమున్న ధరఖాస్తుదారుని కనిబెట్టి జాబ్‌లో మణిని బంగారంలో బిగించినట్టు పొదిగే డైరెక్టరు. మరో

విధంగా చెప్పాలంటే పేరయ్య పెళ్లిళ్ల వివరాలు పేపర్లో పెళ్లిపెందిరిలాగా వేయిస్తాడు డైరెక్టరు. పెళ్లికూతురు జాబు అయితే పెళ్లికొడుకు దరఖాస్తుదారు. ఇవ్వాల్సిన కట్నం, లాంఛనాలు, ఆనవాయితీలు, మర్యాదలూ అన్నీ వివరించి అంగీకారమైతే లగ్గం పెట్టేస్తాడు.

“నీ స్టైల్లో నువ్వూ చేస్తావులే చేసే జాబు చింతామణీ పేరుకు తగ్గట్టు. తళుకు బెళుకులు, సరసాలూ, ఆకర్షిస్తావు. రెండు పూట్లా షేవ్ చేసుకుంటావేమో. యెముకలు కనపడని శరీరం. నునుపైన చెంపలూ” డైరక్టరన్నాడు.

“పొద్దున టైమ్ చాలదు. టైమ్‌కి ఆఫీసులో వుండాలి. ఇంట్లో పనిచెప్తానే వుంటారు వెళ్లేదాకా. అందుకని రాత్రి షేవ్ పూర్తి చేస్తా. నీ వల్లే పేడిమూతి వుండాలా?” అన్నాడు రోషపడిన ఆఫీసర్.

“అందరికీ నా చెంపలూ బుగ్గలంత నునుపైనవి వుండవు. నాకు సహజంగానే నునుపు మెత్తదనం” గర్వంగా మొహం రాచుకుంటూ ఒళ్లా రాచుకుంటూ అన్నాడు ఆఫీసర్ చింతామణి.

“గడచిన కాలంలో తెల్లపాలకులున్నప్పుడు, కొత్త వైస్రాయి ఎలా వుంటాడోనని చూడవచ్చేవారుట. ఒక వైస్రాయి పేరు గుర్తులేదు, శాన్నాళ్లై పాయె, మొహం నున్నగా చేసుకుని దర్శనమిచ్చాడుట. అదేం సొగసూ? ఆడదాని సొగసు. మీసమేదీ, గడ్డమేదీ అని ముక్కుమీద వేలువేసుకున్నారట కలర్డ్ రేస్” అని నవ్వుతూ చూచాడు డైరెక్టర్ ఆఫీసర్.

బండి నెట్టుకుంటూ వచ్చేసింది చిత్రా. అందరికీ ప్లేట్లు అందించి పక్కనున్న చిన్న బల్లల మీద డ్రింకులుంచింది. యెదురుగా బల్లమీద వేడి కాఫీ నురగలు కక్కుతున్నది.

“అపుడే చేశారా యివన్నీ? మంత్రాలొచ్చా?” హెచ్ ఆర్ డి ఆఫీసర్ కళ్లు పెద్దవి చేసి చూశాడు చిత్రాని.

“అవసరమేది ఆఫీసర్? మోడరన్ లైఫ్ లీడ్ చేయాలనీ, ఫాస్ట్ ఫుడ్ రెస్టారెంట్‌లాగా వుండాలనీ మీ ఫ్రెండ్ ఆఫీసర్ ఆశయం. మైక్రోవేవ్ ఓవెన్,

ఎలక్ట్రికల్ కుక్కర్, పాల కుక్కర్, కూర కుక్కర్, వేపడం మెషీన్ కొన్నారు. వాడటం నేర్పారు. బ్రెడ్ రోల్స్, సమోసాలు మెషీన్‌లో వుంచుతా. కాఫీ మెషీన్ కూడా ఉన్నది''.

సుశీలా శర్మ దుమారంలాగా వచ్చింది డ్రాయింగ్ రూమ్‌లోకి. అందర్నీ సింహావలోకనం చేసింది. ఆమె కేరాప్టర్ హోమ్ డైరక్టర్. రిహాబిలిటేషన్ చూస్తుంది. సోషలైట్. అందర్నీ పలకరించి ఫార్మాలిటీస్ చెల్లించింది. హౌ డు యు డు? హౌ యీజ్ ది ఓల్డ్ కంప్లెయింట్? అలా అవసరం లేకపోయినా చెల్లిస్తుంది. చనువుగా వచ్చి చింతామణి పక్కన సోఫాలో కుదిరికగా కూచున్నది.

''మణీ! గెస్ట్సుకి డామ్ చూపిద్దామని ప్రోగ్రామ్ వేశాము. ఆరింటికలా కార్లలో వుండాలి. యెసి అరేంజ్‌మెంట్సున్నాయి కార్లకు. నాలుగున్నరయిందే? డ్రెస్ చేసుకోవాలి నువ్వు. అందరూ టిప్‌టాప్‌గా వున్నారు. కమాన్. నేను డ్రెస్ చేసేదా?'' అని మోచేత్తో నెట్టింది శర్మ.

''బాత్ తీసుకోవాలి'' అన్నాడాఫీసర్. తింటూ తాగుతూ కదుల్తూ నవ్వుతూనే వున్నాడు.

బిందు చిత్రా వంక చూసింది. చిత్రా అభినయించింది.

రెండు బెడ్రూముల మధ్య బాత్ వున్నది.

తింటూ తాగుతున్న వారు వీరిని గమనించలేదు. అన్నీ బండిలో సర్ది చిత్రా నెట్టుకెళ్లింది. బిందు మాసపత్రిక అందుకుని తిరగేయసాగింది.

ఆఫీసర్, సుశీల వచ్చి కూచున్నారు. ఆఫీసర్ మంచి దుస్తులేసుకుని తలదువ్వుకుని వున్నాడు.

''మెయిడ్ రాలేదూ?'' సుశీల ప్రశ్న. ''నాకు ఫోన్ చేసి వుంటే నా మెయిడ్‌ని తోలేదాన్నే'' అన్నది.

వచ్చిన చిత్రా అన్నది ''అది మెడిల్‌సం. అంతేగాక, ఆఫీసరుగారి నీస్‌కి లేబర్ మొదలైందిట. తల్లి ఒక్కతే చేయలేదని ఆఫీసరుగారు ఆషా మెయిడ్‌ని కార్లో పంపారు ఫోన్ రాగానే. నాకు స్వయంగా సర్వ్ చేయటం సంతోషం.

నిలబడి చూడాలంతే వర్క్ యాజ్ గాడ్'' అని నవ్వింది చిత్రా.

''చిత్రానే వెళ్లమన్నది మేడమ్. నా నీస్‌కి నిండా యిరవై ఆరేళ్లు లేవు. అపుడే ఆరో కాన్పు. పురుడ్రాకపోతే ఆయుధం వాడాలో, సిజేరియన్‌ని తయారు చేయాలో చెప్పగలదు చిత్రా. కొన్నాళ్లు ఆర్మిలరీ నర్స్‌గా జాబ్ చేసింది గదూ. వెళ్లనని మోడు వేసింది. అయ్యో రాత. గౌరత పోతుందా? అసలూ నా నీస్‌కి పెళ్లి ఆపాలనే ''అపుడే యేం పెళ్లి?'' అంటే నన్నో వెర్రి కుట్టెను చూసినట్టు చూసి, ''అడవి ఆఫీసర్'' అన్నారు. అంటే ఫారెస్టాఫీసరన్న మాట. టెన్త్ పాసైందంతే. చిన్నపిల్ల కనలేదేమో అనన్నా చూడకుండా ఆ మగడు ఆరో కాన్పుకి తెచ్చేశాడు దాన్ని'' అని నోటిమీద చేయి వేసుకుని ''హవ్వ'' అన్నాడాఫీసరు. '' ఇది కాదు పని అని బర్త్ కంట్రోల్ పాటించటం లేదని కంప్లెయింట్ చేశా. వాళ్లు సర్జన్స్. నవ్వి వాడిని పట్టుకు పోయినారు. ఇంక ష్యూర్‌గా ఆగిపోతాయి కాన్పులు''.

''వాళ్లే వచ్చేస్తే శ్రమ తగ్గుతుంది గదా చింతామణీ, గౌరవహానియా యేం'' సోషలైట్ సుశీల అడిగింది''.

''వచ్చేదే. నీస్ అత్తగారు వచ్చి నీస్‌ని దుయ్యపట్టిందట. సిగ్గుబడి అంతగా రావటం ఆపింది నీస్''.

''యెలా దుయ్యబట్టిందీ అత్తా?'' సుశీ అడిగింది.

''అయినదానికీ కానిదానికీ, చీటికీ మాటికీ యెగురుతూ బాబాయి యింటికి పరుగెత్తటమేమిటి? చిన్నపిల్లవా? చితకపిల్లవా? వాళ్ల చేతిది వదిలించటమేమిటి? ఇటు చెంబటు పెట్టవు. దారువులాగా ఆపడుకోటమేమిటి? సిగ్గేయదా? ఆడజన్మ యెత్త లేదూ? అదేమంటే యెనీమియా అనో యెపిలెప్సీ అనో అని జవాబు'' అని దులిపిందట అత్త.

ఆఫీసర్ అభినయం వాచకం చూసి అంతా నవ్వారు. అది ప్రోత్సాహమివ్వగా ''నా బ్రదర్ గాస్‌లైట్‌ని వరించి సివిల్ మారేజ్ చేసుకునింటికి తెచ్చి అమ్మ యెదుట నించో బెట్టాడు'' అంటున్నాడు.

''గాస్‌లైట్ అంటే?'' అనడిగింది బిందు.

''కాటుక పిట్టలాగావున్న బ్రైడుని అలా హాస్యానికంటారు. మా అమ్మ '' ఆ తెచ్చుకోటం కాస్త తెల్లదాన్నే తెచ్చుకోకపోయావూ?'' అన్నది.

సోషలైట్ మేడమ్ నవ్వి, ''ఒక పేరుబడిన యాక్టర్ అతి సహజంగా స్త్రీలాగా నటిస్తే, అంత బాగా యెలా చేశారు? అనడిగితే, ''చిన్నప్పుడంతా మా అమ్మను పరిశీలించా. ఆమె హావభావ విలాసాలు అలవడినై'' అన్నాడట. నా ఫ్రెండ్ టీనేజరప్పుడు స్కూల్ అనివర్సరీకి సక్కుభాయి నాటకంలో సక్కుభాయి అత్తగారు వేసి అతి సహజంగా నటించి గోల్డ్‌మెడల్ కొట్టాడు. తరవాత స్టేట్ యాక్టరై పేరు తెచ్చుకున్నాడు. చిన్నతనంలో అత్తగార్లను స్టడీ చేశాడుట''. ఆఫీసర్ ''చిత్రా యింకా టైమున్నది. వీళ్లకి కొంచెం కుయ్ కుయ్‌మని వినిపించు. తరవాత కొంచెం పిల్లడా లోకాలు పాడి వినిపించు సంతోషిస్తారు?'' అన్నాడు.

''అంటే?'' అని చిత్రాని చూసింది బిందు.

''వైలిన్ వాయించి వినిపించు అంటున్నారు. రాధా విలాపం అనే గేయాలు లలిత సంగీతం పాడి వినిపించమంటున్నారు'' అని వెళ్లి వైలిన్ తెచ్చి నిలబడి శృతి చూస్తున్నది చిత్రా. అందరూ చూస్తున్నారు నిలబడెలా వాయిస్తుందని. ''నలినాక్షీ నిన్నెంతో'' వాయించు అన్నాడాఫీసర్. మళ్లా చిత్రా వంక చూసింది బిందు.

'' ఆరభివర్ణం వాయించమంటున్నారు'' అని వాయించింది చిత్రా. ఛిన్ రెస్టు మీద తల అనించి అలాగ్గా వాయించి అవతలుంచింది. వేదాల వీధిలో విహరింపబోయెనో, వాదాల యెండలో వడగొట్టి పండెనో, చూడనైనా చూడవే కోకిలా జడలైనా గాంచవే అని రెండు గేయాలు పాడి ఆపేసింది.

''వండర్‌ఫుల్'' అని చప్పట్లు కొట్టారు.

ఆఫీసర్, '' నా ఓల్డర్ బ్రదర్‌కి అవంటే యిష్టం. సిస్టరిన్లా ఆర్డడాక్సు. యెంత చెట్టు కంతగాలి అని వచ్చింది వచ్చినట్టు ఖర్చయిపోతుంది. ముద్దు ముచ్చటలూ లేవు వాడికి. వాడి ఆనందం కోసం తాపత్రయ పడేవారే లేరు.

సంపాయించి పొయ్యటమే వాడి డ్యూటీ. అందుకని రాగానే చిత్రాని అడుగుతాడు యేమేమికావాలో. అనుకూలవతి అని బిరుదిచ్చాడు నా బ్రదర్. సుశీల నవ్వుతూ లేచింది. ''టైమైంది పోదాం. సిల్క్ లాల్చీ, పైజామా, షేర్వాణీతో అచ్చం ఫిమేల్‌లాగా వున్నారు ఆఫీసర్. కదలికలూ, నవ్వూ అభినయం గూడా అంతే''.

చివరి వరకు చిత్రాకి ఇన్‌స్ట్రక్షన్స్ యిస్తూనే వున్నాడాఫీసర్ ''అత్తా ఆడపడుచూ లేని కొరత తీస్తున్నారు'' అని పకపకానవ్వి లాక్కెళ్లింది సుశీల. లైట్లు వెలిగినై.

రాచుకుంటూ నెట్టుకుంటూ వెళ్లి కార్లలో దూరారంతా. యేడున్నర కల్లా డైనింగ్ టేబిల్ ముందున్నారు చిత్రా, బిందూ. పిల్లలు త్వరగా తిని మేడమీదికెళ్లారు. టివి చూడాలిట. డాన్స్ బేబీ డాన్సు బాగుంటుందిట.

బిందు తింటూ అన్నది ''నీ వన్నది నిజం చిత్రా! ఆఫీసరనే అనిపించలేదు. యేం చూసి చేసుకున్నావో మరి''.

''నేను చూసినప్పుడు, మిలటరీ యూనిఫామ్. నోట్లో పక్కకి సిగరెట్, వారటోపీ, పాంట్ జేబుల్లో చేతులు. ఆడవాళ్లని దగ్గరసా రానీయటం లేదు. మంచి తెలుగు. మర్యాదగా నడవడి, మొదలైనవన్నీ చూసిన నా కళ్లు నన్ను మోసగించినై. క్రమంగా సహజత్త్వం బైట కొచ్చింది. అందుకే నీ కళ్లను నీవు నమ్మకు అన్నాను. పతిదేవుని ''మీద పడనిస్తారేం? దూరంగా వుండమనలేరూ?'' అనడిగితే, 'పడనీ. పరోపకారార్ధ మిదం శరీరం. పడనీయకపోతే బెడ్డింగ్ మీదున్నట్టు కలగంటారు. వాళ్లే అన్నారా సంగతి పాపం'' అని మత్తుగా చూస్తూ నవ్వారు. తనను చూసి భ్రమసి పోతారని అనుకుంటారని అర్ధమై వూరుకున్నా''. ''చాలా బాగుంది. నేను ఎక్స్‌ప్రెస్‌కి వెళ్తా చిత్రా. థాంక్స్ దాపరికం లేకుండా చెప్పావు. అది రేర్ యీ రోజుల్లో డియర్'', అని బయలుదేరింది బిందు.

కథా నిలయం
5451
శ్రీకాకుళం